

Nummer 7 | 1. JULI 1940 | 89. Aargang

DEN SANDE RELIGION

af Dr. Lowell L. Bennion.

Mormonismen gør Krav paa at være den eneste sande Religion? Hvad nu om dette Krav? Hvad er Kendetegnene paa den sande Religion?

Dannet af Mennesker eller guddommelig?

Kravet: Mange Mennesker betragter ikke Religionen for at være andet end Menneskets Tanker om Gud. De henviser til det primitive Menneske, der tilbeder Naturens Kræfter, fordi det frygter dem. Naar De kaster et Blik paa Religionens Historie, ser De, hvorledes Menneskets religiøse Ideer og Tanker gradvis er blevet forandrede. I vor Tid er det ofte ikke muligt at kunne udskille Religion fra Filosofi eller den Gren af Filosofi, vi kender som Etik.

Er et saadant Synspunkt berettiget? Er Religion blot et Produkt af Menneskets Forstand? Hvis den er det, saa er vor Tilbedelse af Gud kun Daarskab. Vi maatte hellere lytte til Verdens største Mænd og følge dem. Folk, der har mistet deres Tro paa Religion, gør ofte dette.

Sand Religion maa komme fra Gud. Den er blevet skænket os af en højere Magt, som forstaar mere og derfor kan forlange og fortjene Opmærksomhed. Deri ligger Religionens store Værdi. Mennesket kan finde Hjælp og Vejledning hos

en højere Intelligens. Hvis en Religion ikke kan tilbyde Mennesket denne Hjælp, er den ikke bedre end Menneskets egen begrænsede Tænkning.

Hvilke Religioner gør Krav paa at være en guddommelig Kundskabskilde? Orientens store Lærere følte sig inspirerede, og uden Tvivl var de det; men ingen af dem undtagen de jødiske Profeter, Kristus og Muhammed gjorde Krav paa at være blevet kaldet og instrueret af Gud — af en individuel og personlig Intelligens.

Hvad med de talrige kristne Kirker og Sekter? Katolicismen gør Krav paa, at dens Ledere og Medlemmer modtager guddommelig Aabenbaring? Hvor findes disse Aabenbaringer? Medens de store Reformatorer og de, der ikke var saa store, følte sig inspirerede og retfærdiggjorte i deres Gerninger, gjorde nogen af dem da Krav paa, at de modtog Aabenbaring fra Gud? Fremkom nogen af dem med Sandheder, der ikke allerede var kendte og fandtes nedskrevne? Gav nogen af dem Verden større Forstaaelse af Jesu Kristi Evangelium? Har vi fra dem modtaget Vejledning og Magt, som en hvilken som helst intelligent og villig Person ikke kunde have faaet gennem Selvstudium af de hellige Skrifter?

Naar vi stiller disse Spørgsmaal er det paa ingen Maade vor Hensigt at forringe disse Mennesker. Deres Liv er inspirerende og deres Indflydelse vidtrækkende. Ikke desto mindre, hvis et af Beviserne paa den sande Religion er, at den maa komme fra Gud, saa maa vi søge efter dette Bevis. De senere Tiders Reformatorer og Kirkeorganisatorer gør paa faa Undtagelser nær ikke Krav paa guddommelig Aabenbaring.

Drengen Joseph Smith var uden Tvivl den første Mand siden de gamle Apostles Dage, som gjorde Krav paa at have modtaget Aabenbaring fra en personlig Gud. Endnu en Gang talte Mennesket i Herrens Navn. Dette Faktum er interessant ikke alene set fra det Standpunkt, at det opfylder gammel Profeti. Det er betydningsfuldt for os som et Bevis paa den sande Religion. Fra først til sidst kalder Joseph Smith en personlig Gud for Kilden til den Religion, som

han stiftede. Hans Krav er dristigt, bemærkelsesværdigt og logisk.

Beviset: Drømme kan skyldes daarlig Fordøjelse, at man spiser for sent om Aftenen eller har spist for meget. Syner kan være blot et Produkt af vor Indbildningskraft. Men den sande Religion maa ikke blot gøre Krav paa at have modtaget dens Principper fra en guddommelig Kilde; men disse maa ogsaa til Gengæld bære Vidnesbyrd om denne Kilde. Det er vel at spørge Drømmeren, hvad han saa, hvad han hørte. Hvad har de Mænd, som har gjort Krav paa at have talt med Gud, efterladt os? Dette er en virkelig Prøve paa, om en Religion er sand eller ej. Grund over de hebræiske Profeters Lærdomme og Profetier. Sammenlign Kristi Liv og Lærdomme med Muhammeds Liv og Lærdomme. Sammenlign de Principper, der blev aabenbaret Profeten Joseph Smith med Katolicismens, Reformatorernes og de moderne Kirkestifteres. Hvor findes Sandheden?

Myndighed: Det ganske lille Barn truer den varme Kakkelovn, at den ikke maa brænde det; men den brænder det alligevel. Et taabeligt Menneske forsøger hyppigt enten at ignorere eller bryde Naturens Love. Resultatet deraf er, at dets Anstrengelser enten viser sig at være frugtesløse eller skadelige for det selv og andre. Den taalmodige Videnskabsmand har lært, at den eneste Maade, hvorpaa han kan gaa frem i sit Liv og Arbejde, er ved at anerkende Eksistensen af Love og Kræfter, at anerkende deres Indflydelse, hvad den end kan være.

Men med Religion er det noget andet. Hvert Menneske kan tænke og gøre, som det ønsker paa dette Omraade. Der findes der ingen Rum for Dogmatisme. Saaledes tænker mange af os bevidst eller ubevidst.

Og det er virkeligt en Dyd at kunne være tolerant især overfor andres Trosbekendelser og Svagheder eller med, hvad vi tror, er andres Svagheder Man kan maaske sige, at Tolerance er det bedste Bevis paa den sande Religion. Den største Religionslærer var tolerant. Læs i Forbindelse hermed vor Kirkes 11. og 12. Trosartikel.

Nogle Mennesker gaar til Yderligheder med deres Tolerance. De er saa tolerante overfor andre, at de ikke tænker

paa deres Velfærd. De er saa slappe med sig selv, at de drives omkring ligesom en Bjælke paa de mægtige Bølger. Er det ikke akkurat lige saa vigtigt at have Principper og en Basis for vor Opførsel, som det er at være tolerant? Man kan udmærket være tolerant og paa samme Tid have Principper. Tænk paa Kristus, Budda og Konfuses.

Hvis Religionen skal have nogen Værdi maa den være indflydelsesrig og bydende. Den maa fremstille Principper og religiøse Sandheder. Saakaldte Love og Befalinger er intet andet end en Fremstilling af religiøse Principper. En Kirke er ikke dogmatisk, fordi den har Love og Principper. Den vilde i Virkelighen ikke være til nogen Nytte eller Gavn, hvis den ikke havde noget at byde dens Medlemmer. Er Lægen dogmatisk, fordi han foreskriver Leveregler, der er af Betydning for Deres fysiske Sundhed? Er Kristus dogmatisk i sin Foreskrivning af Love for vort aandelige Liv?

Autoritativ Handling paa dette Felt er tværtimod et Bevis paa den sande Religion. Yderligere, hvis en stor og mægtig Intelligens er Kilden for religiøs Sandhed, hvorfor skulde han ikke aabenbare sin Kundskab gennem udvalgte Individer? Hvorfor skulde han ikke overdrage sin aandelige Myndighed, Præstedømmet, til Mænd, som kan administrere og velsigne i hans Sted? Mormonismen gør Krav paa baade Principper og Myndighed. Den er autoritativ.

Forbindelse med Kilden: Religionen er ikke kun en lukket Bog. Menneskene behøver vedblivende Vejledning for at møde Livets skiftende Situationer. Sand Religion skulde sætte Mennesket i Kontakt med Gud og gavne det gennem vedblivende Vejledning. Beretningerne om Kristus og Profeterne er fulde af Aabenbaringer afpasset efter de forskellige Tiders Folks Sprog og Behov.

Er det ikke mærkeligt, at den kristne Verden ikke har modtaget nogen Aabenbaringer mellem den apostolske Tid og 1820? Dette Faktum leder Folk til at tro, at vi har modtaget alle de Aabenbaringer, der vil blive givet os. De antog Joseph Smith for at være en Daare, en Drømmer, en Fantast. Hvorfor? Fordi han gjorde det samme, blot to eller tre tusinde Aar senere, som de gamle Profeter og Apostle havde gjort.

Gennem guddommelig Aabenbaring belærer og under-

viser Gud sit Folk. Mormonismens Historie beviser denne Kendsgerning. Uden saadan Aabenbaring er Mormonismen tilbøjelig til at miste dens Vitalitet. Er dette ikke Aarsagen til, at Jøderne afveg fra det sande Evangelium i Tiden førend Kristi Fødsel? De havde ikke haft nogen Profeter i aarevis. Præsterne havde organiseret og ledet deres Gudsdyrkelse.

Forstaaende: Religionen giver sig ud for at være en Livsplan — baade hvad det angaar dette og det evige Liv. Saadan en Plan maa være klar at forstaa og skikket til at praktisere. Den skulde appellere til Menneskets Fornuft. Sand Religion skulde have et Svar paa Spørgsmaal som disse: Hvad er Guds Natur? Er Livet evigt? Hvorfra kom jeg? Hvorfor er jeg her? Hvor gaar jeg hen? Hvad er Døden? Hvad burde jeg gøre?

Giver Religionen os et klart og forstaaeligt Billede af Livets Mening? Er den af en saadan Natur, at den tjener baade som et Perspektiv og en Vejleder? Giver den Livet Hensigt og Mening. Mange Religioner iklæder disse Spørgsmaal og Problemer Mystik. Mennesket lærer, at det kun skal tro og ikke forstaa. Forfatteren af denne Artikel talte engang med en Skolelærer i en tysk Landsby angaaende Religion. Jeg spurgte ham, hvorledes hans Forstaaelse var angaaende Guds Natur. Han svarede: „Læg Mærke til en Spand Vand om Vinteren. Lad Vandet fryse og Sneen lægge sig ovenpaa Isen. Hvad har De saa i Spanden? Tre Former af det samme Element — Sne, Is og Vand. Hvis De lader Sneen og Isen smelte, bliver de tre som eet — Vand. Saaledes er det ogsaa med Guddommen“.

En interessant Analogi; men fortæller den os om deres Væsen, Hensigt eller Forhold til hinanden? Sammenlign denne Beskrivelse med Mormonernes Lære om Guddommen — Faderens Forhold til Sønnen; og Faderens, Sønnens og den Helligaands Mission som de tre adskilte Personligheder.

En Religion skulde ikke være selvmodsigende. Dens Principper og Lærdomme maa harmonere, saa de danner et forstaaeligt Hele. Er f. Eks. Fordømmelse af Spædbørn, som ikke er blevet døbt, forenelig med Læren om en alkærlig

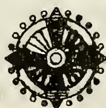
Fader eller Frelser? Harmonerer Læren om Naade eller Fordømmelse med en Plan, som anerkender Mennesket som en evig Intelligens og holder det ansvarlig for dets Gerninger?

Omfatter al Sandhed: De hebræiske Profeter var ikke Naturvidenskabsmænd. De gav os aandelige og moralske Love. Dette er Religionens vigtigste Mission. Ikke desto mindre er sand Religion tolerant nok til at opmuntre og modtage Sandhed fra alle Kilder. Den behøver ikke at bekæmpe Sandhedens Fremgang, fordi denne muligvis skulde kunne modsige dens egne falske Dogmer. Sammenlign Mormonismen med andre Religioner paa dette Omraade.

Effektiv: „Af deres Frugter skulde I kende dem". Hvad gør Religionen for den Person, som efterlever den? Gør den ham lykkeligere? Forøger den hans fysiske Sundhed, beskytter og bevarer den gode mentale Holdninger og skaber aandelig Styrke?

Prøv at sammenligne Mormonernes Liv med Ikke-Mormoners? Hvor finder De den største Tilfredshed, den største Lykke? Forfatteren af denne Artikel havde for Vane at lægge Mærke til de ældre Mennesker i forskellige europæiske Lande. Han talte og havde Omgang med nogle af de velstaaende og lærde; med nogle af de fattige og forsømte, der boede sammenhobede i Storbyernes Fattigkvarterer. Begge Klasser syntes at mangle Alderdommens Tilfredshed. Enten havde deres tidligere Liv ikke skænket dem nogen Glæder at se tilbage paa, eller de var bange for at se frem i Tiden — til Døden. Maaske havde de endnu ikke lært at leve.

Nu, der findes Masser af Mennesker i Verden, som har en lykkelig og tilfreds Alderdom. Der findes mange Mormoner, som ikke har det; men Forfatteren af denne Artikel tror, at Mormonismen skaber mere Glæde og Tilfredshed i Livet end nogen af de andre Religioner, som han har observeret. De inviteres til selv at foretage disse Iagttagelser.

UKF UMF

UDGIVET AF HOVEDBESTYRELSEN

Jesus sagde: Du skal elske Herren din Gud af hele dit Hjerte og med hele din Sjæl og med hele dit Sind, dette er det første og store Bud og det andet er dette ligt, du skal elske din Næste som dig selv. Af disse to Bud afhænger Loven og Profeterne.

Det niende Ungdomsstævnes første Halvdel i København.

Lørdag.

Saa sluttes al Fest til de Gigers Klang,
og Rusen saa brat stilner af,
men den der i Brystet har Mindernes Sang,
gik med frydefuldt Hjerte derfra.

Der har du Temaet over hele Stævnet, denne glade forventningsfulde Ungdom, der med spændt, ja næsten overspændt Forventning saa hen til de to Stævnedage, og jeg tror alle kunde slutte med Ordene, »gik med frydefuldt Hjerte derfra«.

Hvor har det glædet Hovedbestyrelsen at se den Virkelyst, der til Stævnet i Aar er blevet lagt for Dagen. Hjertelig Tak til alle fra den yngste til den ældste. Om 7 Uger fortsætter vi igen i Aarhus, og hvis anden Halvdel blot bliver tilnærmelsesvis af samme Format, vil jeg sige, at ingen, nej ikke en eneste vil blive skuffet. Provinsen har endnu altid været de Opgaver voksne, der blev dem stillede, saa det er med stor Forventning vi ser hen til Dagene den 10. og 11. August.

Stævnet indlededes med en Udflugt Lørdag Eftermiddag Kl. 15:15 fra den landligt udseende Banegaard paa Nørrebrogade (Slangerupbanen).

Kun nogle faa kendte Turens Bestemmelsessted. Stor var Glæden over det smukke Vejr og taarnhøjt blev Humøret, da Distriktspræsidenterne fra Aalborg, Aarhus, Esbjerg og Odense troppede op med humørfyldt Sind, og den gode Helligaand, der sætter sit Præg paa disse vore kære Brødre. Saa gik Turen til Skovs. I Guds skønne Natur, hvor den friske Luft og straalende Sol forhøjede det allerede glimrende Humør. Her var tilrettelagt en Skattejagt af Br. Kaiser, og nu blev der Travlhed hos de fire Tropsledere, der hver fik udleveret et Kort over Skoven og med deres Hold skulde finde 32 Flaskeposter med Depecher og Billeder, der alle angav Retningen til Skattekisten. Efter 2 Timers heftig Søgen lykkedes det Hold Nr. 3 under Ledelse af Br. Svend

Jürgensen at finde Skattekisten, der indeholdt Den kostelige Perle, Mormons Bog og Kirsebær til Deltagerne. (En virkelig Skat).

Turen sluttede ved Bredden af Bagsværd Sø, og nu var der ingen, der havde glemt Appetitten. Det samme kan desværre ikke siges om Madpakken.

Man brød op, og under Sang og lystig Skæmt gik Turen til Skovbrynets Station, hvorfra Toget førte os mod Hovedstaden.

Medens Br. Enoch Andersen istemte »Der er et yndigt Land«, lykkedes det W. Ø. P. at overbevise Togbetjenten om, at Billetantallet stemte.

Midt i fjerde Vers, blev vi alle purret ud, og her ved Vangede Station, stod en halv Snes Søskende og tog imod Skattejægerne. I Procession førtes vi til Br. Kaisers Villa, hvor et overordentlig smukt Traktement, under Ledelse af Str. Kaiser, ventede os. Man glemte dog ikke i al Glæden Kirkens smukke Sange, og Missionspræsident Orson B. West takkede i en ydmyg Bøn Herren for den dejlige Dag. Saadant sluttede den første Stævnedag, som enhver Dag bør slutte for enhver Sidste Dages Hellig.

Det var lykkedes paa den Hverdag at samle 50 Deltagere.

Søndag.

Den 23. Juni oprandt i straalende Sol. Allerede ved 9 Tiden saa man de første af Kirkens trofaste vandre frem mod vor skønne Bygning i Borups Alle, og til vor store Glæde fandtes flere Søskende fra forskellige Egne paa denne Side Storebælt.

Søndagen indledede med Funktionærmøde Kl. 9^{30}, man konstaterede, at alle Deltagerne paa Programmet vilde give Møde.

Saa begyndte Formiddagsmødet. Man mærkede straks den gode, velsignede Helligaand, som vor himmelske Fader i sin store Naade i rigt Maal skænkede os. Den Fred, man saa paa hvert Ansigt, talte sit tydelige Sprog.

Da Bruset fra Sangen, »Da du styrket fra dit Leje«, tonede ud fra Kirken med en Kraft og Skønhed, maatte det rive alle med sig.

Nu Programmet Slag i Slag og alle gjorde sin Del og ydede det allerbedste, saa Formiddagsmødet med sine 119 tilstedeværende lagde den solide Grundsten til Stævnets øvrige Møder.

Der var arrangeret Middagsspisning i den lille Sal, her serveredes en delikat Ret Mad for 75 Øre. Det tjener de flittige Søstre til stor Ære, at dette velsmagende og veltilberedte Maaltid kunde serveres til saa billig en Pris.

(Fortsættes Side 84).

Hvorfor betale Tiende?

af Distriktspræsident Enok Andersen, København.

Ovre i Filmsbyen Hollywood gaar der en lille »Mormonpige« ved Navn Lorine Day. Hun er efter, hvad Bladene skriver, en kommende »Star«. Hun blev en Dag interviewet og Reporteren spurgte hende: »Hvorfor ryger De ikke, Miss Day?« Hun svarede: »Jeg er født i et Mormonhjem. Jeg hverken ryger eller drikker Cocktail«. »Hvorfor er De da ved Teatret?« »Vi Mormoner ser ikke noget forkert ved et godt Teaterstykke eller en god Film«. »Betaler De saa ogsaa Tiende«, fortsatte Reporteren. »Ja, det gør jeg rigtignok, og jeg er stolt deraf«. Da Str. Lorine Day har, hvad vi kalder »Stjernegage« betaler hun en stor Tiende; men det er, som hun selv siger det, en Fornøjelse for hende at betale den. Hun er oplært til at betale Tiende. Af sin Biskop faar hun det bedste Lov.

Som Lorine Day skulde vi alle være stolte og glade over, at vi er i Stand til at betale Tiende. Naar vi betaler Tiende, er vi med til at opretholde Kirken baade indadtil og udadtil. Det økonomiske System i Verden i Dag er i Ulave, alle siger, der maa komme noget nyt.

Profeten Joseph Smith viste Vejen for hele Verden, idet han som et Redskab i Guds Haand gav Verden det fuldkomne sociale System, den forenede Orden. Denne Orden var De Sidste Dages Hellige paa det daværende Tidspunkt dog ikke i Stand til at efterleve. Et andet og mindre fuldkomment System, Tiendeordningen, blev da indført. Tiendeordningen har staaet sin Prøve. Den har vist sig endog at være særdeles anvendelig. Vor Kirkes Velstand og Trivsel beror paa Medlemmernes Villighed til at efterleve Systemet. Vi har gjort den Erfaring, at den, der efterlever Tiendeloven, kommer meget sjældent ud for at bede om Hjælp. 50 % af Søskende i København Gren betaler deres Tiende. Spørg hver af dem, om de ønsker at holde op. Det er farligt at komme bagud med Tiendebetaling; thi straks lyder der en Røst i vort Øre: »Det er ikke nødvendigt«. Lyt aldrig efter denne Stemme; det er et Skridt væk fra Kirken.

Maa jeg ved denne Lejlighed sige til Søskende, at ogsaa Fasteoffer er meget vigtig. Fasteofferet gaar saa godt som ubeskaaret til Grenens fattige. Det er kun formedelst Søskendes Opfyldelse af denne Lov, at vi kan række vore mindre bemidlede Medlemmer en hjælpende Haand.

Gud velsigne enhver Tiendebetaler til at fortsætte, og Gud velsigne enhver Ikke-Tiendebetaler til at prøve, om Herren ikke vil holde sine Løfter.

PORTRÆTTER.

III.

Ældste Jes P. Jessen blev døbt den 20 December 1926 og har saaledes gennem ca. fjorten Aar bevist sin Kærlighed til Jesu Kristi Evangelium og sin Loyatitet overfor Kirken. Broder Jessen har altid været villig til at bruge sine Talenter og Evner i Kirkens Tjeneste; ligegyldigt naar der er blevet kaldet paa ham, har han med Glæde paataget sig de ham stillede Opgaver — og løst dem.

Jes P. Jessen

Ældste Jessen kender Livet som Frontsoldat. Under Verdenskrigen fik han et dybt Indblik i Krigens sande Karakter, naar Helvede synes at være sluppet løs. Broder Jessen har en urokkelig Tro paa Guds Eksistens og et fast Vidnesbyrd om Mormonismens Guddommelighed. Han har altid med Glæde baaret sit Vidnesbyrd derom, naar Lejlighed gaves. Han blev kendt omkring i Danmark, da han i 1935 udførte en Mission, som baade han selv og Kirken havde Glæde af paa Grund af hans noble Optræden som en Forsvarer af Sandhed og Ret. Her vilde det være passende at minde om, at hans nu afdøde Hustru, som ikke var Medlem af Kirken, villigt gik ind paa at lade sin Mand tage paa Mission.

Tre Karakteregenskaber præger Ældste Jessen: Ærlighed, Oprigtighed og Loyalitet. Ved Hjælp af disse aandelige Værdier har han skabt en trofast Sidste Dages Hellig, for hvem ingen Opgave synes for svær.

IV.

En forhenværende Missionspræsident sagde ved en vis Lejlighed til Forfatteren af disse Linier: „Broder Løvendahl er en Mand, som er vokset aandeligt med de Opgaver, han har faaet betroet“. Der ligger en dyb Sandhed i disse Ord. Evangeliet er i Stand til at føre et Menneske opad, hvis det enkelte Individ ønsker at benytte sig deraf. Ældste Løvendahl har med Iver og Flid trofast forsøgt at holde Evangeliets Fane højt. Han har gennem sit Arbejde i Esbjerg Distrikt vundet Søskendes Tillid og Kærlighed,

Marius Løvendahl

med Ydmyghedens Aand forsøger han at lede Arbejdet, og Resultaterne er heller ikke udeblevet. Sammen med Kirkens Medlemmer i Esbjerg Distrikt har han gjort dette til et Arbejdsfelt med rige Muligheder for Evangeliets Udbredelse.

Ældste Løvendahl har et stort Vidnesbyrd om Mormonismens Guddommelighed, et Vidnesbyrd, som han med Glæde bringer til alle, rig og fattig, høj og lav. Loyalitet er et Karaktertræk, som kendetegner Broder Løvendahl; og uden Loyalitet kan ingen have Sukces i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Han omfatter Kirken med en aldrig svigtende Kærlighed, han ønsker at tjene den og dens Medlemmer. Og ingen er større end den, som ønsker at tjene andre.

Odense. Foraarskonference.

Foraarskonferencen i Odense den 4. og 5. Maj blev til Opmuntring og Opbyggelse for Søskende, idet Kærligheden til Evangeliet kom til Udtryk i det store Antal, som var til Stede ved de forskellige Møder.

Missionspræsident Orson B. West kunde desværre ikke være i Odense ved Konferencen; men Søskende havde den store Glæde, at Forstander Marius Løvendahl fra Esbjerg var til Stede ved alle Møderne for at tale til os.

Lørdag den 4. Maj var Bestyrelserne for de forskellige Organisationer samlet og afgav deres Rapport, som udviste et udmærket Stykke Arbejde. Broder Løvendahl talte derefter til Funktionærerne om at være nidkære og trofaste i Arbejdet. Der var 11 til Stede.

Søndag Morgen Kl. 9 afholdtes der Præstedømsmøde med 10 Brødre til Stede. Det var et udmærket Møde, hvor Vidnesbyrdets Aand var til Belæring og Opmuntring for alle nærværende.

Kl. 10 udførte Søndagsskolen et interessant og afvekslende Program under Ledelse af Søndagsskolens Præsident Broder J. Chr. Hansen. Der var 26 til Stede.

Ved Aftenmødet var der særlig mange Søskende. Forsamlingen var paa 34 ialt. 1. Taler var Distriktspræsident Aksel Mathisen, der talte over »Tro«, derefter Solosang v. Søster Nora Jørgensen. Ældste Anders Peter Andersen, Palleshave talte derpaa om, hvilke Velsignelser Profeten Joseph Smith havde skænket Menneskeheden, hvorefter Søster Anna Kammersgaard oplæste en Deklamation. Ældste Viggo Christensen talte nu over Emnet »Guds sande Lærdomme«. Aftenens sidste Taler Distriktspræsident Marius Løvendahl, Esbjerg, talte opbyggende om »Vejen til Guds Rige«.

Mandag Aften afholdt Den kvindelige Hjælpeforening et udmærket Møde under Ledelse af Præsidentinden Str. Sophie

Hansen. Sidste Del af Programmet formede sig som en lille Festlighed med Salg af Forfriskninger.

Foraarskonferencen var dermed Slut og havde formedelst Guds Aand givet Glæde og Styrke til at leve som Sidste Dages Hellige. A. M.

Det niende Ungdomsstævne. (Fortsat fra Side 80).

Eftermiddagsmødet begyndte Kl. 13. Man havde ikke ventet særlig stor Tilslutning, men alligevel var der 109, der havde givet Afkald paa andre Goder for at høre Guds Ord talt.

Den Aand, der havde været over Formiddagsmødet, prægede i samme Grad dette Møde, og da man optog nogle af vore søde unge Piger som Bikubepiger og Løfterne blev givet af denne rene Ungdom til Herren, var alle i Salen rørt i sit inderste. At Talerne og Sangene var de fineste fine skal kun nævnes for en Forms Skyld.

Aftenmødet, som altid har været det centrale i vore Stævner, var ogsaa denne Gang Dagens store Oplevelse. Af de c. 200 tilstedeværende tror jeg ikke, der fandtes een eneste der kunde sige, at Aftenen ikke var præget stærkt af Guds Aand, den Aand, vi søger at drage til os, naar vi samles i Guds Navn.

Det skal ikke være min Opgave denne Gang at nævne Talere og Navne paa Deltagere, men enkelte Ting maa fremhæves. Korets Præstationer. Distriktspræsidenternes Taler ved de forskellige Møder, og tilsidst den gribende Appel, som vor Missionspræsident, Aftenens sidste Taler, rettede til Forsamlingen. Den Aand, der straalede ud fra vor Leder, greb os om Hjerteroden, den Overbevisningens Kraft, der i hvert Ord rettedes som Dolkestød mod enhver daarlig Samvittighed, giver en Lyst til at tage fat med fornyet Iver og Standhaftighed paa det Værk, der for os er det eneste, der fører til celestial Herlighed hos Gud vor Fader.

Dette Stævne, der begyndte saa glimrende, sluttede med den mest overbevisende Kraft om Guds Kirkes evindelige Bestaaen om Fremgangen for den, og sidst men ikke mindst om Sandheden i vort Evangelium. Julius Andersen.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer en Gang maanedl.
Pris 25 Øre pr. Nummer, Kr. 2,75 pr. Aar.
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN. BLAAGAARDSG. 36 B